

Sygn. akt I NO 89/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z odwołań A. P., K. S. i A. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2018 z dnia 11 grudnia 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dziewięć z dwunastu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w Monitorze Polskim 2018 r., poz. 323.,

z udziałem D. C., M. C., K. M., G. M., L. M., W. P., B. T., A. Z. i K. Ż.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 29 lipca 2019 r.

1. uchyla zaskarżoną uchwałę częściowo, tj. w punkcie drugim co do A. P., K. S. i A. S. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa;

2. odrzuca odwołania A. P. i A. S. w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr (...)/2018 z dnia 11 grudnia 2018 r. Krajowa Rada Sądownictwa:

1. przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana D. C., Pana M. C., Pani K. M., Pana G. M., Pani L. M., Pana W. P., Pani B. T., Pana A. Z., Pani K. Ż. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...);

2. nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pani A. P., Pana M. S., Pana A. S., Pani K. S., Pana J. W., Pani D. Z. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...).

W uzasadnieniu wskazano, że na dwanaście wolnych stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 323, zgłosili się:

- Pan D. C. – sędzia Sądu Okręgowego w K.;
- Pan M. C. – sędzia Sądu Okręgowego w B.;
- Pani K. M. – sędzia Sądu Okręgowego w K.;
- Pan G. M. – sędzia Sądu Okręgowego w K.;
- Pani L. M. – sędzia Sądu Okręgowego w G.;
- Pan W. P. – sędzia Sądu Okręgowego w B.;
- Pani A. P. – sędzia Sądu Okręgowego w K.;
- Pan M. S. – sędzia Sądu Okręgowego w G.;
- Pan A. S. – sędzia Sądu Okręgowego w C.;
- Pani K. S. – sędzia Sądu Okręgowego w G.;
- Pani B. T. – sędzia Sądu Okręgowego w K.;
- Pan J. W. – sędzia Sądu Okręgowego w C.;
- Pani D. Z. – sędzia Sądu Rejonowego w K.;
- Pan A. Z. – sędzia Sądu Okręgowego w G.;
- Pani K. Ż. – sędzia Sądu Okręgowego w G.

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez Pana R. K. Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr (...)/2018 z dnia 4 grudnia 2018 r. umorzyła postępowanie wszczęte w sprawie z jego zgłoszenia.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, wyznaczony przez jej Przewodniczącą w celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, przeanalizował je,

omówił wszystkich kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu:

- na Pana D. C. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- na Pana M. C. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- na Panią K. M. oddali 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”;
- na Pana G. M. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- na Panią L. M. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- na Pana W. P. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- na Panią A. P. oddali 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- na Pana M. S. oddali 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- na Pana A. S. oddali 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- na Panią K. S. oddali 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- na Panią B. T. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;
- na Pana J. W. oddali 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- na Panią D. Z. oddali 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”;
- na Pana A. Z. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”;

- na Panią K. Ż. oddali 4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”.

W wyniku powyższego głosowania, kierując się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględniając ich doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...), zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na dwanaście wolnych stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) Pana D. C., Pana M. C., Pani K. M., Pana G. M., Pani L. M., Pana W. P., Pani B. T., Pana A. Z. oraz Pani K. Ż. W ocenie zespołu poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...), a także uzyskana przez Pana W. P. ocena kwalifikacji nie są miarodajne, ponieważ nie odzwierciedlają rzeczywistego poziomu jego kwalifikacji – zespół, na podstawie analizy całokształtu dokumentacji zgromadzonej w tym postępowaniu nominacyjnym, uznał, że Pan W. P. obecnie posiada wysokie, odpowiadające wymogom orzekania w sądzie apelacyjnym kwalifikacje.

W ocenie zespołu pozostali kontrkandydaci: Pani A. P., Pan M. S., Pan A. S., Pani K. S., Pan J. W. i Pani D. Z. nie byli kandydatami lepszymi czy bardziej odpowiednimi od rekomendowanych kandydatów.

Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i ocenę Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...).

Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) zaopiniowało pozytywnie (5 głosami „za”) kandydatów, biorących udział w przeprowadzonej procedurze konkursowej. Jedynie Pan W. P. otrzymał 4 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”. Kandydatura Pani D. Z. została natomiast zaopiniowana negatywnie – Kolegium oddało 4 głosy „przeciw”, przy braku głosów „za” i 1 głosie „wstrzymującym się”.

Na Zgromadzeniu Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) oddano:

- na Pana D. C. – 74 głosy „za” i 5 głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się”;

- na Pana M. C. – 76 głosów „za” i 6 głosów „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią K. M. – 76 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”;
- na Pana G. M. – 76 głosów „za” i 5 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią L. M. – 73 głosy „za” i 4 głosy „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się”;
- na Pana W. P. – 26 głosów „za” i 40 głosów „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią A. P. – 78 głosów „za” i 5 głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”;
- na Pana M. S. – 39 głosów „za” i 15 głosów „przeciw”, przy 29 głosach „wstrzymujących się”;
- na Pana A. S. – 66 głosów „za” i 12 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią K. S. – 71 głosów „za” i 4 głosy „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią B. T. – 80 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”;
- na Pana J. W. – 68 głosów „za” i 11 głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią D. Z. – 3 głosy „za” i 78 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”;
- na Pana A. Z. – 78 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- na Panią K. Ż. – 70 głosów „za” i 7 głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się”.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła zatem, że wytypowani kandydaci otrzymali zdecydowane poparcie tego gremium, co – w połączeniu z pozostałymi kryteriami wyboru – w ocenie Rady uzasadniało stwierdzenie, iż byli oni najlepszymi kandydatami w przeprowadzonej procedurze nominacyjnej. Zdaniem

Rady poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) dla Pana W. P. nie odzwierciedlał przy tym rzeczywistego poziomu jego kwalifikacji.

Krajowa Rada Sądownictwa, podejmując uchwałę, stwierdziła, że wszyscy kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 64 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 23 ze zm.). Wskazała, że oceniając kandydatów kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2018 r., poz. 389 ze zm.), w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, opiniami przełożonych, ocenami ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

W uzasadnieniu uchwały szczegółowo opisano wykształcenie, dotychczasowy przebieg kariery zawodowej oraz osiągnięcia wszystkich kandydatów.

Charakteryzując sylwetkę skarżącej A. P. wskazano, iż urodziła się ona 18 listopada 1965 r. w O. W 1989 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) w K., uzyskując tytuł magistra z ogólną oceną bardzo dobrą. Po odbyciu w latach 1989-1991 początkowo pozaetatowej, a następnie etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w (...), we wrześniu 1991 r. złożyła egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Od dnia 1 grudnia 1991 r. pełniła czynności sędziowskie w Sądzie Rejonowym w S. jako asesor sądowy. Nominację na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w S. uzyskała w dniu 28 września 1993 r., a na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w K. w dniu 18 stycznia 2001 r. W Sądzie Okręgowym w K. orzekała w wydziale cywilnym pierwszoinstancyjnym (Wydział II Cywilny). W okresie od dnia 1 maja 2005 r. do dnia 31 stycznia 2012 r. pełniła funkcję sędziego wizytatora do spraw wieczystoksięgowych i w okresie od dnia 1 czerwca 2005 r. do dnia 31 sierpnia 2009 r. orzekała w Wydziale III Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K. Od dnia 1 września 2009 r. ponownie orzekała w wydziale cywilnym pierwszoinstancyjnym. Z dniem 15 marca 2013 r. została powołana na stanowisko Wiceprezesa Sądu Okręgowego w K., które zajmowała do dnia 31 października

2014 r., w związku z podjęciem obowiązków orzeczniczych w Sądzie Apelacyjnym w (...) na podstawie delegacji udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości. W 2010 r., 2013 r. i 2014 r. orzekała na pojedynczych sesjach w Sądzie Apelacyjnym w (...) w I Wydziale Cywilnym, na podstawie delegacji Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...). Od dnia 1 listopada 2014 r. orzeka w I Wydziale Cywilnym Sądu Apelacyjnego w (...) na trzech sesjach w miesiącu. W 2005 r. ukończyła dwusemestralne studia podyplomowe w zakresie prawa Unii Europejskiej na Uniwersytecie (...) w K., a w 2010 r. również dwusemestralne Podyplomowe Studia Prawa Cywilnego dla Sędziów Sądów Cywilnych organizowane przez Polską Akademię Nauk.

Praca i kwalifikacje zawodowe Pani A. P. zostały pozytywnie ocenione przez wizytatora ds. cywilnych, sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) E. K., która podkreśliła, że kandydatka posiada kwalifikacje do pełnienia stanowiska sędziego sądu apelacyjnego – wniosek taki uzasadniają przedstawione dane statystyczne, jak również wyniki lustracji rozpoznawanych spraw. Sędzia wizytator stwierdziła, że z przedstawionych danych statystycznych wynika jednoznacznie, iż Pani sędzia A. P. każdorazowo osiągnęła najwyższą liczbę załatwień w Wydziale. Terminowość podejmowanych przez nią w sprawach czynności procesowych oraz terminowość sporządzania uzasadnień jest wzorowa – opinii tej nie zmienił wyższy od wydziałowego wskaźnik stabilności orzecznictwa. W opinii sędziego wizytatora wskazano, że w trakcie ponad trzyletniego orzekania w Sądzie Apelacyjnym w (...) uchylonych zostało pięć wyroków w sprawach, w których opiniowana była referentem – z uzasadnień wyroków Sądu Najwyższego wynika jednak jednoznacznie, że materia rozpoznawanych spraw była skomplikowana, w żadnym z nich nie wskazano przy tym na rażące naruszenie prawa materialnego lub proceduralnego, które podważałoby kompetencje orzecznicze Pani A. P.

Charakteryzując sylwetkę A. S. wskazano, że urodził się on 19 maja 1975 r. w K. W 1999 r. ukończył z oceną dobrą wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie (...). W latach 1999-2002 odbywał aplikację sądową etatową w okręgu Sądu Okręgowego w C. W kwietniu 2002 r. złożył egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Z dniem 12 lutego 2003 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w C. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 lutego 2007 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu

Rejonowego w C. Orzekał w IV Wydziale Karnym, którego w latach 2007-2013 był Przewodniczącym. Od dnia 15 września 2011 r. do dnia 30 lipca 2014 r. orzekał w Sądzie Okręgowym w G. w ramach stałej delegacji. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 2013 r. A. S. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w C. Czynności służbowe wykonuje w pionie karnym. Od dnia 5 listopada 2015 r. do dnia 31 stycznia 2018 r. pełnił funkcję Prezesa Sądu Okręgowego w C. Z dniem 18 stycznia 2018 r. został powołany do pełnienia funkcji pełnomocnika sądowego do spraw wdrożeń systemów teleinformatycznych w sądach powszechnych dla Sądu Okręgowego w C., którą pełnił do dnia 31 sierpnia 2018 r. Od marca 2015 r. był wielokrotnie delegowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) do orzekania w tym Sądzie, w ramach sesji jednodniowych. Powierzone obowiązki pełnił w pionie karnym. Systematycznie uczestniczy w szkoleniach zawodowych.

Ocenę kwalifikacji i wiedzy A. S. sporządziła B. B., sędzia Sądu Apelacyjnego w (...) w stanie spoczynku, wizytator ds. karnych, stwierdzając, że kandydat jest bardzo dobrze przygotowany do pełnienia obowiązków na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego i daje gwarancję wypełniania ich na najwyższym poziomie. Wskazała na dojrzałość zawodową kandydata, wysoki poziom jego wiedzy prawniczej oraz umiejętność bardzo dobrej organizacji pracy, terminowość, staranność, rzetelność oraz wnikliwość przy wykonywaniu obowiązków służbowych.

Charakteryzując sylwetkę K. S. wskazano, że urodziła się ona 17 czerwca 1969 r. w Z. W 1993 r. ukończyła z oceną dobrą wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) w (...). W latach 1993-1995 odbywała aplikację sądową etatową w okręgu Sądu Wojewódzkiego w (...). We wrześniu 1995 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą. Z dniem 1 listopada 1995 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w G. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 listopada 1997 r. K. S. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w T. Orzekała w pionie cywilnym. Z dniem 1 lipca 2001 r. została przeniesiona, na własną prośbę, na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w G. Od dnia 1 lipca 2006 r. orzekała w ramach delegacji w Sądzie Okręgowym w G. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5

marca 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w G. Czynności służbowe wykonuje w pionie cywilnym. Od dnia 12 marca 2012 r. K. S. powierzono pełnienie funkcji Zastępcy Przewodniczącego XII Wydziału Cywilnego. Od dnia 1 października 2013 r. do dnia 13 lutego 2017 r. sprawowała funkcję Wiceprezesa Sądu Okręgowego w G. Od grudnia 2014 r. była wielokrotnie delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...) – wciąż orzeka w tym sądzie na podstawie jednodniowych delegacji udzielanych przez Prezesa tego Sądu. Powierzone obowiązki wykonuje w pionie cywilnym. K. S. systematycznie podnosi swoje kwalifikacje biorąc udział w różnorodnych szkoleniach. W 2005 r. ukończyła z wynikiem dobrym studia podyplomowe w zakresie prawa i gospodarki Unii Europejskiej na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu (...). W 2011 r. ukończyła z wynikiem pozytywnym studia podyplomowe z zakresu psychologii sędziów orzekających w sprawach rodzinnych, zorganizowane przez Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk.

Oceny kwalifikacji i wiedzy K. S. dokonała sędzia E. K. – wizytator ds. cywilnych Sądu Apelacyjnego w (...), stwierdzając, że prezentuje ona wysokie kwalifikacje, posiada znaczące doświadczenie zawodowe, a także wymagany staż pracy do należytego i odpowiedzialnego pełnienia obowiązków sędziego sądu apelacyjnego. Wyróżniono wyniki ilościowe kandydatki, bardzo dobrą terminowość sporządzania przez nią uzasadnień oraz ich wysoki poziom merytoryczny, a także bardzo dobrą stabilność jej orzecznictwa, wyrażając opinię, że K. S. daje gwarancję właściwego wykonywania obowiązków sędziego sądu apelacyjnego.

Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Pady Sądownictwa w dniu 11 grudnia 2018 r. w wyniku tajnego głosowania:

- na Pana D. C. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskał on wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Pana M. C. oddano 14 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych” - w rezultacie czego uzyskał on wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Panią K. M. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskała ona wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Pana G. M. oddano 6 głosów „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego nie uzyskał on wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Panią L. M. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskała ona wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Pana W. P. oddano 14 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskał on wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Panią A. P. nie oddano głosów „za”, oddając 1 głos „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” i 2 głosach „nieważnych” – w rezultacie czego nie uzyskała ona wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Pana M. S. nie oddano głosów „za”, oddając 1 głos „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym” – w rezultacie czego nie uzyskał on wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Pana A. S. nie oddano głosów „za”, oddając 1 głos „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym” – w rezultacie czego nie uzyskał on wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Panią K. S. nie oddano głosów „za”, oddając 1 głos „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym” – w rezultacie czego nie uzyskała ona wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Panią B. T. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskała ona wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Pana J. W. nie oddano głosów „za”, oddając 1 głos „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym” – w rezultacie czego nie uzyskał on wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Panią D. Z. oddano 2 głosy „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym” – w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- na Pana A. Z. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskał on wymaganą bezwzględną większość głosów;

- na Panią K. Ż. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się” i braku głosów „nieważnych” – w rezultacie czego uzyskała ona wymaganą bezwzględną większość głosów.

W związku z tym, że liczba kandydatów, którzy uzyskali bezwzględną większość głosów była niższa niż liczba miejsc przewidzianych do obsadzenia w prowadzonej procedurze nominacyjnej, na podstawie § 12 ust. 4 pkt 1 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 265/2017 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 września 2017 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (Monitor Polski z 2018 r., poz. 840), zarządzono dodatkowe głosowanie nad kandydaturami Pana G. M. oraz Pani D. Z. W wyniku dodatkowego głosowania:

- na G. M. oddano 6 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw”, 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”;

- na D. Z. oddano 4 głosy „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym”;

w rezultacie czego ponownie nie uzyskali wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Następnie, na podstawie powołanego § 12 ust. 4 pkt 1 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, zarządzono kolejne głosowanie nad kandydaturą Pana G. M. – w wyniku tego głosowania na Pana G. M. oddano 7 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego kandydat uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów.

Uzasadniając wynik przeprowadzonego głosowania Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że osoby przedstawione do powołania posiadają rozległą wiedzę, popartą dużym doświadczeniem zawodowym, a ich wysokie kwalifikacje merytoryczne znajdują odzwierciedlenie w bardzo dobrych ocenach ich pracy

oraz opiniach służbowych. Wskazywano w nich na bardzo duży zasób wiedzy prawniczej kandydatów, znajomość orzecznictwa Sądu Najwyższego i poglądów doktryny, jak również odpowiedzialność i zaangażowanie. Podkreślono, że wybrani kandydaci brali udział w różnych formach doskonalenia zawodowego – studiach podyplomowych, seminariach, konferencjach i licznych szkoleniach zawodowych, w tym zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Kandydaci są również autorami lub współautorami różnych publikacji naukowych, posiadają stopnie doktora nauk prawnych. Powyższe w ocenie Rady świadczyć miało o tym, że wybrani kandydaci dysponują kwalifikacjami merytorycznymi oraz długoletnim doświadczeniem zawodowym, a także wszechstronną, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, którą umiejętnie wykorzystują w praktyce zawodowej, dającą rękojmię należytego wykonywania przez nich obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...). Krajowa Rada Sądownictwa zaznaczyła jednocześnie, że wytypowani kandydaci otrzymali zdecydowane poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...), co – w połączeniu z pozostałymi kryteriami wyboru – w ocenie Rady spowodowało, że są najlepszymi kandydatami w toczącej się procedurze nominacyjnej. Rada wskazała przy tym, że poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...) dla Pana W. P. nie odzwierciedla rzeczywistego poziomu jego kwalifikacji.

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wskazanych w uchwale kandydatur zdecydował zatem całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności duże doświadczenie zawodowe kandydatów, zdobyte przez nich podczas długoletniej pracy orzeczniczej, zarówno w sądach rejonowym i okręgowym, jak i podczas orzekania w ramach delegacji w sądzie apelacyjnym, bardzo dobre oceny kwalifikacyjne, a także pozytywne ocena Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) oraz zdecydowane poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...). Rada po raz kolejny wskazała, że Pan W. P. nie otrzymał co prawda poparcia Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji (...), jednak posiada duże doświadczenie zawodowe, szeroką wiedzę prawniczą oraz systematycznie podnosi swoje kwalifikacje zawodowe, a zatem spełnia wymogi do

powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...).

Co do pozostałych kandydatów: Pani A. P., Pana M. S., Pana A. S., Pani K. S., Pana J. W. i Pani D. Z., Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że jakkolwiek posiadają oni wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego, to jednak nie spełniają kryteriów wyboru w odpowiednim stopniu, tj. wystarczającym dla uzyskania nominacji do Sądu Apelacyjnego w (...), tak jak wskazani przez Radę kandydaci – i w związku z tym nie uzyskali tak dużego poparcia Rady jak kandydaci wskazani. W procedurze konkursowej nie dokonano zatem wyboru kandydatów na dwanaście wolnych stanowisk sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) – z uwagi na fakt, że nie wszyscy kandydaci spełniali kryteria wyboru w wystarczającym stopniu.

Odwołania od przedmiotowej uchwały złożyli: A. P., A. S. i K. S.

A. P. zaskarżyła uchwałę w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dziewięć z dwunastu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) – z powodu jej sprzeczności z prawem polegającej na:

- podjęciu przez organ (Krajową Radę Sądownictwa), w którego skład wchodzi 15 członków, będących sędziami sądów powszechnych, pochodzących z wyboru przez władzę ustawodawczą, co jest sprzeczne z art. 187 ust. 1 Konstytucji, z którego wynika, że Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ma prawo powołania jedynie 4 członków Krajowej Rady Sądownictwa spośród posłów, a Senat Rzeczypospolitej Polskiej – 2 członków spośród senatorów, a także narusza zasadę równowagi instytucjonalnej, wynikającą z art. 10 ust. 1 Konstytucji, przez co doszło do podjęcia zaskarżonej uchwały z naruszeniem zasady państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) przez organ wadliwie obsadzony;

- oparciu rozstrzygnięcia na całkowicie dowolnej ocenie kwalifikacji kandydatów, co stanowi naruszenie zasady równości wobec prawa i równego traktowania (art. 32 ust. 1 Konstytucji), w tym jednakowego dostępu do służby publicznej (art. 60 Konstytucji) oraz art. 15 ust. 1 w zw. z art. 20 i art. 52 ust. 1 Karty Praw Podstawowych.

Wobec powyższego, A. P. wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości.

W odpowiedzi na odwołanie A. P. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw. Wskazano, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie przede wszystkim dlatego, że odwołująca się podnosi zarzuty odnośnie oceny merytorycznej dokonanej przez Radę, a do zakresu badania przez Sąd Najwyższy należy jedynie kontrola zgodności uchwał Krajowej Rady Sądownictwa z prawem.

A. S. zaskarżył uchwałę w całości, zarzucając naruszenie art. 2, art. 32 i art. 60 Konstytucji oraz art. 33 ust. 1 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa – poprzez niezastosowanie przy ocenie kandydatów na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) reguł i kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania, zakazowi dyskryminacji oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, jak również zasadniczy brak wyjaśnienia istoty decyzji Krajowej Rady Sądownictwa w zakresie, w jakim uznała ona kandydaturę odwołującego się za niegodną rekomendowania.

Wobec powyższego, A. S. wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie A. S., Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw. Wskazano, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie przede wszystkim dlatego, że odwołujący się podnosi zarzuty odnośnie oceny merytorycznej dokonanej przez Radę, a o zakresu badania przez Sąd Najwyższy należy jedynie kontrola zgodności uchwał Krajowej Rady Sądownictwa z prawem.

K. S. zaskarżyła uchwałę w części, tj. co do jej punktu drugiego, w zakresie nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie K. S. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), zarzucając naruszenie przepisów art. 42 ust. 1, art. 35 ust. 2 i art. 33 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa – przez jej nienależyte uzasadnienie i niewyjaśnienie motywów, jakie legły u jej podstaw, w szczególności poprzez:

- niewskazanie przyczyn, dla których Rada zdecydowała się nie wystąpić z wnioskiem o powołanie skarżącej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), pomimo, że posiadane kwalifikacje, doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, oceny ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskany poziom poparcia środowiska sędziowskiego wskazuje na to, że skarżąca ma co najmniej tak samo dobre kwalifikacje jak rekomendowani kandydaci – w sytuacji, gdy pozostały trzy wolne ogłoszone stanowiska;

- niepełne przedstawienie kandydatury skarżącej i pominięcie okoliczności istotnych z punktu widzenia przyjętych przez Radę kryteriów oceny z art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, w szczególności pominięcie okoliczności, że w okresie od 15 lutego 2017 r. do 31 stycznia 2018 r. skarżąca orzekała w ramach stałej delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...), udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości na okres jednego roku, która to delegacja nie została przedłużona decyzją Ministra Sprawiedliwości, pomimo pozytywnych opinii i wniosku Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) o dalszą delegację;

- nieprzedstawienie powodów, dla których Rada przyjęła, że skarżąca nie spełnia, w stopniu co najmniej takim samym jak wybrani kandydaci, ocenianych łącznie kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, przy jednoczesnym braku rekomendacji pomimo trzech wolnych nieobsadzonych stanowisk.

Wobec powyższego, K. S. wniosła o uchylenie uchwały.

W odpowiedzi na odwołanie K. S. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw. Wskazano, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie przede wszystkim dlatego, że odwołująca się podnosi zarzuty odnośnie oceny merytorycznej dokonanej przez Radę, a do zakresu badania przez Sąd Najwyższy należy jedynie kontrola zgodności uchwał Krajowej Rady Sądownictwa z prawem.

Na mocy postanowień z dnia 29 lipca 2019 r. sprawy wywołane wniesieniem odwołań przez A. S. i K. S. (I NO 88/19, I NO 90/19) zostały połączone w celu łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą z odwołania A. P. (I NO 89/19).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 84; dalej: u.k.r.s.) do kompetencji Rady należy rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz – będące wynikiem realizacji tego zadania – przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie sędziów.

Stosownie do art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, a podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. Art. 42 ust. 1 u.k.r.s. przewiduje, że uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia – nie określając jednak jego wymaganej treści.

Art. 35 ust. 1 u.k.r.s. przewiduje, że jeżeli na stanowisko sędziowskie albo asesorskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów. Zgodnie z art. 35 ust. 2 u.k.r.s. przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się przede wszystkim ceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia:

1) doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia;

2) opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Zgodnie z art. 37 ust. 1 u.k.r.s. jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, Rada rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie. W takim przypadku Rada podejmuje uchwałę obejmującą rozstrzygnięcia w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów.

Art. 44 ust. 1 u.k.r.s. stanowi, że uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Z mocy art. 44 ust. 3 u.k.r.s. do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy

ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 1360 z późn. zm.) o skardze kasacyjnej. Art. 87¹ tej ustawy nie stosuje się.

Stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, a z urzędu bierze pod rozwagę tylko nieważność postępowania. Przepis ten, z mocy wspomnianego art. 44 ust. 3 u.k.r.s., znajduje zastosowanie także w postępowaniu z odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa.

W orzecznictwie za utrwalony należy uznać pogląd, że w postępowaniu tym kognicja Sądu Najwyższego nie obejmuje badania merytorycznej trafności wyboru dokonanego przez Krajową Radę Sądownictwa (por. m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2016 r., III KRS 8/16; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17). Sąd Najwyższy sprawdza – w granicach odwołania – czy nie doszło do naruszenia przepisów postępowania lub przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w sprawie.

Norma art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483), przez wskazanie, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, nakazuje dochowanie przez Krajową Radę Sądownictwa obowiązku wszechstronnego rozpatrzenia i oceny kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich, w sposób respektujący standardy charakterystyczne dla organów demokratycznego państwa prawnego, w tym – między innymi – zasadę ochrony zaufania obywatela do państwa. Zgodnie z art. 60 Konstytucji obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Z kolei art. 32 ustawy zasadniczej statuuje zasadę równości wszystkich wobec prawa i równości traktowania wszystkich przez władze publiczne (ust. 1) oraz zakazuje dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny (ust. 2).

W pierwszej kolejności stwierdzić, że najdalej idący zarzut odwołania A. P., zgodnie z którym zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem zasady państwa prawnego (art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), przez organ wadliwie obsadzony, jest nieuzasadniony. W wyroku z 25 marca 2019 r., w sprawie

K 12/18 Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, iż art. 9a u.k.r.s. jest zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w zw. z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyrok Trybunału Konstytucyjnego ma moc powszechnie obowiązującą i jest ostateczny. Wiąże on zatem także Sąd Najwyższy orzekający w niniejszej sprawie.

Zgodzić należy się natomiast ze stanowiskiem, prezentowanym przez wszystkich skarżących, że zaskarżona uchwała nie zawiera dostatecznego uzasadnienia: nie wskazuje, jakie – jednoznaczne i przejrzyste – kryteria były brane pod uwagę w tej konkretnej procedurze nominacyjnej, w jakiej mierze i dlaczego spełniał je każdy z kandydatów oraz z jakich względów uznano, że kandydatura skarżącej nie odpowiadała im w stopniu wystarczającym.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej uchwały, kandydaci nieprzedstawieni – w tym skarżący: A. P., A. S. i K. S. – posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego, jednak nie spełniają kryteriów wyboru w odpowiednim stopniu, tj. wystarczającym dla uzyskania nominacji do Sądu Apelacyjnego w (...), tak jak wskazani przez Radę kandydaci (s.16 uzasadnienia). W innym miejscu uzasadnienia Krajowa Rada Sądownictwa wyjaśniła, że w procedurze konkursowej nie dokonano wyboru kandydatów na dwanaście wolnych stanowisk sędziego Sądu Apelacyjnego w (...), a to z uwagi na fakt, iż nie wszyscy kandydaci spełniają kryteria wyboru w wystarczającym stopniu (s. 25 uzasadnienia). Stwierdzenia te są nie tylko lakoniczne, ale w zasadzie i wewnętrznie sprzeczne. Skoro bowiem w procedurze nominacyjnej brali udział także inni niż przedstawieni Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydaci, posiadający kwalifikacje do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego – w tym skarżący – a mimo to Rada zdecydowała o niedokonaniu wyboru tych kandydatów na pozostałe trzy wolne stanowiska sędziowskie, brak jest możliwości ustalenia nie tylko jakie w istocie kryteria, wymienione w art. 35 ust. 2 u.k.r.s., zdecydowały o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie każdego ze skarżących na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ale także w jakim stopniu kandydatury skarżących owym kryteriom w ogóle odpowiadają. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd

Najwyższy, w przypadku ubiegania się kilku osób o to samo stanowisko sędziowskie wskazane jest wyjaśnienie w uzasadnieniu uchwały sytuacji poszczególnych kandydatów w aspekcie zastosowanych przez Radę kryteriów oceny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2013 r., III KRS 179/13; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2013 r., III KRS 212/13). Nie ulega zaś wątpliwości, iż w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały kryteria te nie zostały wyraźnie określone, nie wynikają one także z umotywowania przyczyn dokonanego wyboru – gdzie po raz kolejny ogólnikowo wskazano, że wytypowani kandydaci są najlepsi w przeprowadzonej procedurze nominacyjnej, posiadają bowiem kwalifikacje merytoryczne oraz długoletnie doświadczenie zawodowe – których nie odmówiono przecież także pozostałym kandydatom, w tym skarżącym, wskazując wprost, iż posiadają oni wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego. W oparciu o treść uzasadnienia zaskarżonej uchwały nie sposób zatem przyjąć, że w stosunku do wszystkich kandydatów zostały uwzględnione jednakowe okoliczności, rzutujące na ocenę predyspozycji każdego z nich do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...).

Niewskazanie konkretnych kryteriów i niewyjaśnienie sposobu ich zastosowania przy podejmowaniu przez Krajową Radę Sądownictwa decyzji o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie skarżącej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) uniemożliwia Sądowi Najwyższemu właściwą kontrolę zaskarżonej uchwały, zarówno w aspekcie dopełnienia przez Radę wymagania wszechstronnego rozważenia sprawy (art. 33 ust. 1 u.k.r.s.), jak i z punktu widzenia poszanowania wynikających z art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 i art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasad: ochrony zaufania obywatela do państwa, równego traktowania i zakazu dyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym oraz jednakowych szans w ubieganiu się o pełnienie funkcji publicznych.

Uznając zatem za zasadne zarzuty odwołań w zakresie, w jakim odnosiły się one do niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonej uchwały, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania o konieczności jej uchylenia w punkcie drugim co do

skarżących: A. P., A. S. i K. S., o czym, na podstawie art. art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s., orzeczono w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Uwzględniając natomiast konstytucyjne i ustawowe kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa, w szczególności uznaną także w orzecznictwie kompetencję do przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów w liczbie innej niż liczba wolnych stanowisk sędziowskich (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2013 r., III KRS 215/13; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2014 r., III KRS 3/14; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2015 r.; III KRS 35/15) – z której Rada skorzystała w omawianej procedurze konkursowej, decydując się na przedstawienie Prezydentowi dziewięciu kandydatów wobec dwunastu wolnych stanowisk sędziowskich, a także znaną Sądowi Najwyższemu z urzędu (art. 228 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s.) okoliczność, iż od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2018 wniesiono trzy odwołania, stwierdzić należy, że skarżący A. P. i A. S. nie mają interesu w żądaniu uchylenia uchwały co do jej punktu pierwszego oraz co do jej punktu drugiego – w zakresie dotyczącym pozostałych nieprzedstawionych kandydatów: M. S., K. S., J. W. i D. Z. Podobnie, A. P. nie ma interesu w żądaniu uchylenia zaskarżonej uchwały w zakresie jej punktu drugiego co do A. S., i na odwrót – A. S. nie ma interesu prawnego w żądaniu uchylenia zaskarżonej uchwały w zakresie jej punktu drugiego co do A. P. Nie ulega bowiem wątpliwości, że żaden przepis u.k.r.s. nie przyznaje osobie odwołującej się od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uprawnienia do zaskarżenia jej w części rozstrzygającej o innej osobie bądź innych osobach ani o miejscach nieobsadzonych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2019 r., I NO 86/19). Niekorzystna dla skarżących różnica między zgłoszonym przez każdego z nich żądaniem – znajdującym swe odzwierciedlenie w zgłoszeniu na wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) – a treścią rozstrzygnięcia, materializuje się zaś jedynie w punkcie drugim uchwały nr (...)/2018 i to tylko w zakresie, w jakim dotyczy on indywidualnie każdego ze skarżących.

„Pokrzywdzenie” orzeczeniem (*gravamen*) – rozumiane właśnie jako różnica między zgłoszonym żądaniem a treścią zaskarżonego orzeczenia – jest tymczasem jedną z przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia (por. mająca moc zasady

prawnej uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13). Zważywszy zatem, że skarżący A. P. i A. S. (którzy wnosili o uchylenie uchwały w całości), jak już była o tym mowa powyżej, nie zostali „pokrzywdzeni” zaskarżoną uchwałą w jej punkcie pierwszym, a także w jej punkcie drugim – w części, w jakiej odnosi się on do pozostałych nieprzedstawionych kandydatów – ich odwołania w tym zakresie podlegały odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s., o czym orzeczono w punkcie drugim sentencji wyroku.